

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19.07.1976, sp. zn. 11 Co 274/76, ECLI:CZ:MSPH:1976:11.CO.274.1976.1

Číslo: 43/1978

Právní věta: Nejsou dány předpoklady pro zvýšení notářského poplatku z darování podle poznámky 2. k sazebníku III přílohy 3 k vyhlášce č. 25/1964 Sb. jen z toho důvodu, že předmětem daru je zesilovač zvuku, jenž může sloužit profesionálním hudebním souborům.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 19.07.1976

Spisová značka: 11 Co 274/76

Číslo rozhodnutí: 43

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Poplatky notářské, Řízení před státním notářstvím

Předpisy: 25/1964 Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 43/1978 sb. rozh.

Nejsou dány předpoklady pro zvýšení notářského poplatku z darování podle poznámky 2. k sazebníku III přílohy 3 k vyhlášce č. 25/1964 Sb. jen z toho důvodu, že předmětem daru je zesilovač zvuku, jenž může sloužit profesionálním hudebním souborům.

(Usnesení městského soudu v v Praze z 19. 7. 1976, [11 Co 274/76](#))

Státní notářství pro Prahu 5 svým rozhodnutím vyměřilo notářský poplatek z darování hudebního zesilovače, který obdarovaný obdržel darem od vzdáleného příbuzného z ciziny. Za základ poplatku z darování vzalo státní notářství částku 18 000 Kčs, tj. odhadní cenu zesilovače 25 000 Kčs podle posudku celnice po odečtení zaplaceného cla ve výši 7000 Kčs. K sazbě 28 0001:27E7odle sazebníku III vyhlášky č. 25/1964 Sb. připočetlo státní notářství ještě 3 přírážku za darování předmětu v soukromém vlastnictví, což odůvodnilo tím, že přístroj bude sloužit výkonu povolání obdarovaného.

Proti rozhodnutí podal odvolání obdarovaný a navrhl, aby bylo změněno tak, že se notářský poplatek z darování vyměřuje ze základu 15 000 Kčs a bez 3 17CF:0FE6řirážky za soukromý majetek. Odvolatel sice uvedl, že na clu zaplatil jen částku 7000 Kčs, ve skutečnosti však měl zaplatit 10 000 Kčs a 3000 Kčs mu byly ze sociálních důvodů prominuty. Proto podle jeho názoru by od ceny

darování měl být odečten celý paušál cla a nejenom to, co poplatník ve skutečnosti zaplatil. Dále pak odvolatel namítá, že není důvodu pro vyměření 3 1915:021F poplatku z přírážky na soukromý majetek, protože přístroj bude sloužit při provozu hudební skupiny, která je začleněna do obvodního kulturního střediska a vystupuje tedy v rámci činnosti socialistické organizace.

Městský soud v Praze změnil rozhodnutí státního notářství pokud jde o 3 přírážku z převodu majetku v soukromém vlastnictví; jinak toto rozhodnutí potvrdil.

Z odůvodnění:

Podle poznámky 2. sazebníku III vyhlášky č. 25/1964 Sb. platí se z věcí nabývaných ze soukromého vlastnictví nebo do soukromého vlastnictví poplatky zvýšený o 3 základu připadajícího na takový majetek. V daném případě však předmět darování (hudební zesilovač) není předmětem soukromého vlastnictví, protože není prokázáno, že by sloužilo k provozu takové činnosti, která by měla soukromovlastnický charakter. Pokud slouží k výkonu zaměstnání nebo povolání obdarovaného, který je hudebníkem z povolání a tuto svou činnost vyvíjí v rámci daném platnými předpisy o organizaci kulturního a společenského života, jde o předmět osobního vlastnictví, neboť slouží při výkonu povolání. Z ustanovení § 127 a § 143 o. z. vyplývá, že v osobním vlastnictví mohou být i věci, které slouží výkonu povolání občanů. Tak je tomu i v daném případě, a proto pro zvýšení notářského poplatku z darování hudebního zesilovače nejsou z hlediska poznámky 2. sazebníku III k vyhlášce č. 25/1964 Sb. podmínky. Proto v tomto smyslu byla napadené rozhodnutí změněno a notářský poplatek byl o neodůvodněně vyměřenou 3 060F:2116řirážku snižen (§ 227 a § 220 o. s. ř.).

Odvolání však není důvodné, pokud směřuje i proti tomu, aby notářský poplatek byl vyměřen ze základu 15 000 Kčs a nikoliv ze základu 18 000 Kčs. Podle ustanovení § 15 odst. 2 vyhlášky č. 25/1964 Sb. se u movitostí poskytnutých bezplatně z ciziny od ceny věci odčítá paušál cla a náhradní dávky zaplacený při dovozu. Z tohoto výslovného znění předpisu vyplývá, že pro odpočet od základu poplatku z hlediska citovaného ustanovení není rozhodující to, jak by z celních důvodů měly být poplatky vyměřeny, ale jaké ve skutečnosti byly zaplacený. Proto státní notářství nepochybil, když od základu pro vyměření notářského poplatku z darování odečetlo jen to, co skutečně poplatník na clo po jeho částečném prominutí zaplatil. Bylo proto v tomto směru napadené rozhodnutí jako správné potvrzeno (§ 227 a § 219 o. s. ř.).